

บทคัดย่อ

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ ความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

การสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรในตำบลยางเปียง

อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

โดย

นายจิราวดี เรือนวงศ์

ตุลาคม 2543

ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เทพ พงษ์พานิช

ภาควิชา/คณะ

ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร คณะธุรกิจการเกษตร

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะส่วนบุคคลของเกษตรกร ผู้เลี้ยงสุกรในตำบลยางเปียง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ 2) ระดับการสนองต่อ เทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรของเกษตรกร 3) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ระดับเจตคติเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรกับระดับการสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกร ของเกษตรกร และ 4) ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการเลี้ยงสุกร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 297 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบ Systematic Random Sampling จากนั้นสุ่ม เลือกตัวอย่างในแต่ละหมู่บ้านโดยใช้ตารางเลขสุ่ม (random number table) โดยใช้แบบ สัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นและผ่านการทดสอบความตรงและความเที่ยงแล้ว นำข้อมูลที่รวบรวมได้ มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS/PC⁺) ผลการ วิจัยมีดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 42 ปี มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ตอนต้น (ภาคบังคับ) มีรายได้จากการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 3,531 บาทต่อปี มีรายได้รวมเฉลี่ย 8,615 บาทต่อปี มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 3 ปี มีจำนวนสุกรที่เลี้ยงเฉลี่ย 4 ตัว มีแรงงานที่ใช้เฉลี่ยแล้ว 1 คน ระยะทางจากฟาร์มถึงปศุสัตว์เฉลี่ย 10 กิโลเมตร เกษตรกร ส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงิน มีการรับข่าวสารด้านการเลี้ยงสุกรโดยประมาณ 1-2 ครั้ง ต่อสัปดาห์ จากทางวิทยุ โทรทัศน์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตัวแทนร้านค้า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์นั้น

อยู่ระหว่าง 7-12 ครั้ง ซึ่งเท่ากับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกษตร การติดต่อกับร้านค้าตัวแทนจำหน่ายอยู่ระหว่าง 1-6 ครั้ง ส่วนระดับเจตคติเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรนั้น เกษตรกร ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีระดับเจตคติในการเลี้ยงสุกรอยู่ในระดับสูงและมีระดับการสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรด้านการผลิตสุกร การให้อาหาร การจัดการ การป้องกันรักษาโรคสุกรอยู่ในระดับสูง

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรผู้ให้ข้อมูล พบว่า ในด้านที่เกี่ยวกับ เพศ อายุ การถือครองที่ดิน จำนวนแรงงาน การรับข่าวสารจากวิทยุ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ปศุสัตว์ เจ้าหน้าที่เกษตร ตัวแทนจำหน่าย ร้านค้าไม่มีความสัมพันธ์กับการสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกร ส่วนระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ จำนวนสุกรที่เลี้ยง ระยะทางจากฟาร์มถึงปศุสัตว์ การกู้ยืมเงิน การรับข่าวสาร โทรทัศน์ วารสารเกษตร หนังสือพิมพ์ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อนบ้าน ร้านค้า ตัวแทนจำหน่าย การติดต่อกับเจ้าหน้าที่พัฒนาที่ดิน รวมไปถึงเจตคติเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรมีความสัมพันธ์กับระดับการสนองต่อเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรของเกษตรกรในตำบลยางเปียง อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับปัญหาในการเลี้ยงสุกรนั้นพบว่า แม่พันธุ์ที่มีคุณภาพนั้นหายาก เกษตรกรยังขาดความรู้ในการเลี้ยงที่ถูกต้อง ราคาอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรมีราคาแพง โรงเรือนยังไม่ถูกสุขลักษณะ และขาดความรู้เกี่ยวกับยาและวัคซีนต่างๆ รวมถึง ยา วัคซีนมีราคาสูง ส่วนข้อเสนอแนะนั้นพบว่า เกษตรกรต้องการแม่พันธุ์ที่ดีมีคุณภาพสูง มีการออกไปให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรเพิ่มมากขึ้น หน่วยงานราชการควรช่วยเหลือในการกำหนดราคาอาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร มีการให้คำแนะนำในการสร้างโรงเรือนเลี้ยงสุกร และมีการสนับสนุนด้านเงินทุน และยารักษาโรคให้เกษตรกรมากขึ้น

ABSTRACT

Abstract of thesis submitted to the Graduate School of Maejo University in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Science in Agricultural Extension

ACCEPTANCE OF SWINE-RAISING TECHNOLOGY BY FARMERS IN YANGPIANG
SUB-DISTRICT, OMKOI DISTRICT, CHIANGMAI PROVINCE

By

JIRAWUDE REUNGWONG

OCTOBER, 2000

Chairman: Associate Professor Dr. Thep Phongpanich
Department/Faculty: Department of Agricultural Extension,
Faculty of Agricultural Business

The objectives of this research were to examine 1) personal characteristics of swine-raising farmers in Yangpiang sub-district, Omkoi district, Chiangmai province; 2) their level of swine-raising technology acceptance; 3) relationship between their personal, economic, and social characteristics as well as level of attitudes toward swine-raising and their acceptance of swine-raising technology; and 4) their problems, obstructions and recommendations concerning swine-raising.

The data were collected by means of interview schedules pretested for reliability and validity from 297 farmers selected by systematic random sampling and analyzed by using the SPSS/PC+.

The results revealed that most of the respondents were male. They had an average age of 42 years and had completed compulsory education. Their total income averaged 8,615 Baht per year, 3,351 Baht of which was obtained from swine-raising.

They had an average of 3 years experience in swine-raising. An average number of swine raised was 4 and average labor used was 1 person. The distance from their farm to the livestock raised was 10 kms on average. Most of the respondents did not obtain loans. They received information about swine-raising 1-2 times/week from radio, television, government officials and salespeople. Their contact with the livestock officer was 7-12 times; with the agricultural officer, 7-12 times; and with salespersons, 1-6 times. They had a high level of attitudes towards swine-raising. Their acceptance of swine-raising technology was also at a high level in production, feeding, management, and disease prevention and control.

The results also revealed that gender, age, land holding, labor, access to information from radio, contact with the livestock officer and agricultural officer, and salespersons were not correlated with the respondents' acceptance of swine-raising technology but the level of education, incomes, experience, number of swine raised, distance from farm to livestock raised, borrowing money, access to information from television, agricultural journal, newspaper, government officers, neighbours, and sales people, contact with the land development officer and their attitudes toward swine-raising were found to be significantly correlated with their technological acceptance.

The respondents' problems included availability of quality sows, farmers' lack of proper knowledge of swine-raising, high prices of feed, non-sanitary pens, lack of knowledge of medicine and vaccine and high prices of medicine. The respondents recommended provision of high quality sows, provision of knowledge of swine-raising, fixing prices for feed by the government, provision of information about pen construction, and provision of financial support and medicine.